

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΙΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσι. » 16.

παρὰ τὴν Δυσ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐκ τῆς κατωτέρω δημοσιευομένης συλλογῆς τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἀφορώντων εἰς τὸ ζήτημα τὸ Ἑλληνικὸν Θαλαραὶ ἐλπίδες ἀναφύονται περὶ τῆς ἐν τῷ συνεδρίῳ πορείας τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἣτις διὰ τῶν πρὸς τὴν δούλην καὶ ἐλευθεράν Ἑλλάδα ὑποσχέσεων τῆς αἰσθάνεται ὅτι φέρει τὴν ἠθικὴν εὐθύνην τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δὲν μᾶς εἶναι λοιπὸν ἐπιτετραμμένον ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον νὰ διαστάζωμεν περὶ τῶν εὐμενῶν διαθέσεων τῆς δυνάμεως ταύτης πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ ἡ ἰδία ὑπόσχεται τῇ ἡμετέρᾳ Κυβερνήσει ὅτι θέλει παραστήσει εἰς τὸ συνέδριον ὅτι μόνον τῇ αἰτήσει τῆς κατέπαυσεν ὁ ἀγὼν τῆς Θεσσαλίας κ.λ.π.

Ἴδού τὰ ἐν λόγῳ ἐγγράφα :

Ὁ κ. Δηλιγιάννης τῷ κ. Γερραδίῳ.

Ἀθῆναι, 6/18 Ἀπριλίου 1878.

Ὁ κ. Οὐνδάμ μοι ἔδωκε νὰ ἀναγνώσω χθὲς τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα τοῦ μαρκίωνος Σαλισβούρη, σχετιζόμενον πρὸς τὸ ὑμέτερον τηλεγράφημα τῆς 3/15 τρέχοντος

«Σὺς παραγγέλλω νὰ πληροφορήσετε τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ θὰ προσπαθῆσῃ ὅπως ἐπιτύχῃ ἐν τῷ ὀριστικῷ κανονισμῷ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀγαθῆς κυβερνήσεως τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν». Ἐάν ἠνόησα καλῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος, φαίνεται μοι μᾶλλον ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὸν ὀριστικὸν κανονισμὸν τῆς τύχης τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ἐν τῇ ὀρίσῃ ἢ Ἐυρώπῃ καὶ βεβαίως ἡμᾶς περὶ τῶν προσπαθειῶν, τὰς ὁποίας ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἶναι διαθεθεμένη νὰ καταβάλλῃ ὑπὲρ τῶν πληθυσμῶν τούτων. Τούτου ἕνεκα παραγγέλλω ὑμῖν νὰ προσέλθετε πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα καὶ νὰ ἐκφράσετε αὐτῇ τὰς ἡμετέρας εὐχαριστίας, προστιθέμενοι ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως πεπεισμένη περὶ τῆς ταυτότητος τῶν συμφερόντων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐλπίζει πάντοτε, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ ὑποστηρίξῃ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀποφάσεως τῆς Εὐρώπης τοὺς πόθους τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης τῷ κ. Γερραδίῳ.

Ἀθῆναι, 8/20 Ἀπριλίου 1878.

Ὁ ἀγγλος ἐπιτετραμμένος ἀνέγνωσέ μοι λίαν μυστικὴν διακοίνωσιν, τὴν ὁποίαν ἀπέκλυον αὐτῷ ὁ Μαρκίων Σαλισβούρη, ὑπὸ χρονολογίαν τῆς 9ης Ἀπριλίου. Ἐτερον τηλεγράφημα τοῦ Μαρκίωνος πρὸς τὸν κ. Οὐνδάμ ἀφορῶν εἰς τὰς διεξαγομένας ὑπὸ τῶν ἀγγλῶν προξένων διαπραγματεύσεις διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, φαίνεται ποιούμενον λόγον περὶ τοῦ μέλλοντος κανονισμοῦ τῆς ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ καταστάσεως, καὶ γνωρίζει τῷ κ. Οὐνδάμ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἐπιτύχῃ ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῆς ἀγαθῆς Κυβερνήσεως τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν τῆς Τουρκίας. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἐνετείλατό μοι νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς νὰ παρουσιασθῆτε πρὸς τὸν Μαρκίωνα Σαλισβούρη καὶ νὰ παραστήσετε αὐτῷ, ὅτι αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ πόθοι τῶν ἐπαναστάσει ἐπαρχιῶν ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἀπλὴν καὶ καθαρὰν προσάρτησιν αὐτῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον.

Ὅτι ἡ προσάρτησις συμφέρει εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας, πᾶσα δὲ ἐγγύησις ἀσφαλείας καὶ ἀγαθῆς κυβερνήσεως τῶν κατοίκων αὐτῶν, περὶ ὧν ὡσαύτως λόγος γίνεται ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ ἁγίου Στεφάνου, οὐδὲν ἔξει πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, ἐν ὧσιν αὐταὶ μένουσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου. Οὐχὶ δὲ ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρει ἡ προσάρτησις αὐτῆ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον, τὸ ὁποῖον ἄνευ ταύτης ἐπαπειλοῦσται ὑπὸ σοβαρᾶς ἐσωτερικῆς κρίσεως. Ἄλλως δὲ, αἱ προσπάθειαι αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας, ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν συγχώνευσιν τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ἐν Σλαβικῷ κράτει ἢ ἀποτύχῃσιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, διότι τὸ σλαβικὸν στοιχεῖον θὰ τυγχάνῃ μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς προστασίας, ἐνῶ τὸ ἑλληνικὸν, εὐρισκόμενον μεταξὺ τοῦ σλαβικοῦ στοιχείου, προστατευομένου ὡς ἰσχυρῶς, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἀσθενοῦς καὶ μικροῦ, ὡς εἶναι σήμερον, θὰ ζητήσῃ ἀναγκαιῶς ἀλλαχού ἀποτελεσματικωτέραν προστασίαν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, διηνεκῶς ἀπειλουμένων. Οὕτω τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, ἀντὶ νὰ ἐνισχυθῇ, θὰ ἐξιδυνατίσῃ ἀπεναντίας, ἐλλασσόμενον παντὸς στοιχείου ἐχθρικοῦ. Ἡ προσάρτησις, τέλος, περιέχει τὴν μόνην λύσιν, τὴν δυναμένην νὰ ἐγγυήθῃ εἰρήνην διαρκῆ.

Ὁ κ. Δηληγιάννης τῷ κ. Γενναδίῳ.

Ἀθήναι, 12/24 Ἀπριλίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς ἔλαβε τὰς ἀκολούθους πληροφορίες. Τὴν Δευτέραν, 10 τρέχοντος, ἐγένετο εἰς Κελέριον συνέντευξις τῶν Ἀγγλῶν προξένων μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐπαναστάσεως, συνοδευομένων ὑπὸ ἐπαναστατῶν. Οἱ πρόξενοι παρετήρησαν αὐτοῖς, ὅτι τὸ χυνόμενον αἷμα, οὐ μόνον εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλ' ἠδύνατο ἀπ' ἐναντίας νὰ βλάψῃ τὸν ἀγῶνα τῶν καὶ συνέστησαν τοῖς ἀρχηγοῖς ἐν ὀνόματι τῆς κυβερνήσεώς των, νὰ παύσωσι τὰς ἐχθροπραξίας, διαβεβαιοῦντες αὐτοὺς περὶ τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ ἐλληνισμοῦ. Ἀναπτύξαντες δὲ τὸν νέον χάρτην τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ὑπέδειξαν τοὺς ἀπέναντι τοῦ ἐλληνισμοῦ σκοποὺς τῆς Ῥωσσίας. Οἱ ὀπλαρχηγοὶ, ἰδίᾳ συνεννοηθέντες, ἠρώτησαν τοὺς Προξένους ὑπὸ τίνας ὅρους ἐνόουν τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν ἐπὶ τῇ ἐξηγήσει δὲ αὐτῶν ὅτι ὅροι ἔσονται, ἢ ἀναχώρησις τῶν ἐθελοντῶν καὶ ἢ ἐπάνοδος τῶν ἰθαγενῶν εἰς τὰς ἐστίας των, οἱ ὀπλαρχηγοὶ διεκήρυξαν, ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀπαντήσωσι ὀριστικῶς, ἕνεκα τῆς σπουδαιότητος τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς παραδοχῆς παρομοίων συμβουλῶν ἠτήσαντο δὲ προθεσμίαν τινῶν ἡμερῶν ὅπως σκεφθῶσι καὶ συνδιαλεχθῶσι μετὰ τῶν ἄλλων ἐπαναστατῶν. Οἱ πρόξενοι ἐδέξαντο καὶ συνήνεσαν νὰ περιμείνωσι ἐντός 5 ἡμερῶν τὴν ἀπάντησιν ἐν Καρδίτῃ ὅπου μεταβαίνουν διὰ Λαρίσσης ὅπως συνεννοηθῶσι ὡσαύτως μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν τοῦ μέρους ἐκείνου. Σήμερον ὁ κύριος Οὐίνδαμ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὅτι οἱ κύριοι πρόξενοι Μπλόντ καὶ Μέρλεν ἔχουσιν ἐλπίδας πιστεύουσι δὲ ὅτι οἱ ἐπαναστάται ἠτήσαντο προθεσμίαν τινῶν ἡμερῶν ὅπως συνεννοηθῶσι μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κυριωτέρων ἐπαναστατικῶν σωμάτων, μετὰ ταῦτα δὲ θὰ συναντήσωσι τοὺς προξένους ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς προσεχούσης ἐβδομάδος παρὰ τὴν Καρδίτσαν ἐλπίζουσι ὅτι αἱ ἐχθροπραξίαι θὰ διακοπῶσιν.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος οἱ Πρόξενοι ἐπρότειναν εἰς τὰς τουρκικὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Οἱ ἐπαναστάται, λέγουσιν οἱ Πρόξενοι, φαίνονται διατεθειμένοι νὰ ἐπανέλθωσι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν τοῖς χορηγηθῇ γενικὴ ἀμνηστία καὶ ἐφαρμοσθῇ αὕτη ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἀγαθῆς ἐπιβλέψεως· ἀλλ' ὅμως προσδοκῶσι καὶ ἐλπίζουσι ὅτι ἀκολουθοῦντες τὰς συμβουλὰς τῆς Ἀγγλίας δὲν θὰ καταστρέψωσι τὸν ἀγῶνά των, θὰ λησθῇ δὲ ἐξ ἐναντίας οὗτος ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ διεθνούς Συνεδρίου. Καταλήγοντες τὴν ἔκθεσιν αὐτῶν, οἱ Πρόξενοι ἠρώτησαν τὸν κ. Οὐίνδαμ τίνας θὰ δώσωσι διαβεβαιώσεις εἰς τοὺς ἐπαναστάτας. Ὁ κ. Οὐίνδαμ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ὅτι διεβίβασε τὴν ἔκθεσιν των πρὸς τὸν λόρδον Σαλισβουρή ζητῶν ὁδὴγίαν, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας ἐβεβαίωσε τὸν κ. Λαγιάρδον ὅτι θὰ διατάξῃ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν ἐὰν τὰ ἐπαναστατικὰ σώματα μὴ ἐπιχειρήσωσι προσβολὴν, καὶ ὅτι καλῶς θὰ ἐποιοῦν παρακαλοῦντες τὰς ὀθωμανικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἐπαναστατῶν νὰ περιμείνωσι τὴν ἀπάντησιν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.

Ἀφοῦ ἀνεκοίνωσε τὰ ἀνωτέρω πρὸς τὸν κ. Κουμουνοδόρον ὁ κ. Οὐίνδαμ ἀπηθύνη πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα, οὗ τὸ περιεχόμενον ἀνεκοίνωσε τῷ κ. Κουμουνοδόρῳ.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, πρὸς τὸν ἀ-

νέγνωσα τὸ τηλεγράφημα τῶν Προξένων, ἐπιθυμῶ, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν διαβεβαιώσεων, ὅπως ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἴπῃ καθαρῶς ὅτι ἂν καταπαύσῃ ἢ ἐπαναστασίς θὰ ὑποστηρίξῃ ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου ἢ ὅπου ἄλλοι: τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν ὡς ἐὰν αὗται διετέλουν πάντοτε ἐν ἐπαναστάσει, καὶ βεβαιώσῃ ὅτι ὁ ἀγῶν αὐτῶν οὐδεμίαν θὰ ὑποστῇ ζημίαν. Τῶν ἐπαναστατῶν συμμορφουμένων πρὸς τὰς συμβουλὰς τῆς Ἀγγλίας, ὁ πρωθυπουργὸς πιστεύει ὅτι ἐνοοῦσιν οὗτοι ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ὑποβάλῃ καὶ ὑποστηρίξῃ ἐν τῷ συνεδρίῳ τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἐνώσεως τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀμνηστίαν ἢ αὐτοῦ Ἐξοχότης λέγει ὅτι οἱ ἐπαναστάται δὲν ἐμπιστεύονται πολὺ εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῆς Τουρκίας· ἀλλ' ἐὰν αὕτη χορηγηθῇ καὶ τεθῇ εἰς ἐκτέλεσιν ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τῶν ἀγγλῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων προξένων, ἐπιβλεψιν μέλλουσιν νὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρις ὀριστικῆς τοῦ ζητήματος λύσεως, οἱ ἐπαναστάται ἔσονται εὐχαριστημένοι· ἐὰν δὲ ἢ εἰρημένη διαβεβαίωσις δύναται νὰ δοθῇ ἢ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ προσπαθήσῃ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἐπαναστασίαν, διότι ἄλλως δὲν πιστεύῃ ὅτι θὰ εἰσακουσθῇ ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν.

Ὁ Λόρδος Σαλισβουρή τῷ κ. Οὐίνδαμ.

Ἐλαβον τὸ τηλεγράφημα τῆς 12/24 τρέχοντος, δι' οὗ ποιεῖται λόγος περὶ τῆς ἐκθέσεως, ἣν ἐλάβετε παρὰ τῶν Προξένων Μπλόντ καὶ Μέρλεν περὶ τῆς συναντήσεως των μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐπαναστατῶν παρὰ τὴν Μοῦνην τῆς Ξενιάς, καὶ τῆς γενομένης συνδιαλέξεως μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ Ἑλλήνου πρωθυπουργοῦ περὶ τῶν ὅρων καθ' οὓς οὗτοι φαίνονται διατεθειμένοι νὰ ἀποσυρθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπαντῶ ὑμῖν, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης, δὲν πιστεύει, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ὑπόθεσις δύναται, παρουσιαζομένη εἰς τὸ Συνέδριον νὰ ὑποστῇ ζημίαν ἕνεκα τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἐπαναστατικῶν σωμάτων εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔδαφος. Ἀναλαμβάνει ὅμως νὰ ἐκθέσῃ σαφῶς ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου, ὅτι ἡ εἰρηνοποίησις τῶν ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπέμβασιν αὐτῆς, ἀνευ τῆς ὁποίας ἤθελεν ἐξακολουθήσει ὁ ἀγῶν.

Δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐγγυηθῇ ἐκ τῶν προτέρων περὶ τῆς ἀποφάσεως τὴν ὁποίαν δύναται νὰ λάβωσι αἱ δυνάμεις ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἐπὶ οἰουδήποτε ζητήματος.

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις «Πανόπης».

Ἐν ΗΡΑΚΛΕΙῳ (Κρήτης) τῇ 28 Μαΐου 1878.

Ἐπληροφορήθητε ἤδη ὅτι ἡ Πύλη ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τῶν πληρεξουσίων τῆς Κρήτης, ὅπως ἐπισήμως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Γεν. Συνελεύσεως κυρωθῇ ἢ ἐπιδικωμένη ἀνακωχῇ, ἐν Κρήτῃ, ἐν ἣ μεσάζουσα δύναμις ἀνεδείχθη ἢ Ἀγγλία. Μετὰ ταῦτα οἱ ἡμέτεροι δὲν ἐπαυσαν ἐπιτιθέμενοι εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Νήσου μας κατὰ τῶν ὀθωμανῶν, δρέκοντες δάφνας νίκης ἐν ἐκάστῃ ἐπιθέσει αὐτῶν.

Οὕτως ἐν τῷ τμήματι Λασιθίου οἱ ἡμέτεροι πληροφορηθέντες ὅτι ἡ Γεν. Διοίκησις προὔτιθετο νὰ ἐπαναφέρῃ ἐκεῖσε τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ ταύτας δι' ἀναλόγου στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἐπυρπόλησαν τὸ Διοικητήριον, θεωρούμενον ὡς τὸ ὠραιότερον καὶ κομψότερον οἰκοδόμημα ἐν Κρήτῃ. Καὶ ὄντως τὸ Διοικητήριον

τοῦτο ἀνηγέσθη ἐπὶ τῆς παρελθούσης ἐπαναστάσεως ἐπιμελεία τοῦ τότε διοικητοῦ Λασιθίου Κωνσταντίνου Ἀδοσίδου πασᾶ (νῦν γεν. διοικητοῦ Κρήτης), εἰσαγαγόντος εὐρωπαϊκὴν διοίκησιν ἐν τῷ οἰκοδομηματι. Αἱ δὲ δαπάναι μόνον τῶν ὑλικῶν ἀνήλθον εἰς ὀλίγῳ περίπου χιλιάδας λιρῶν, τοῦ ἐκεῖ στρατοῦ ἐργασθέντος τὸ πλεῖστον μέρος. Ἡ εἰδήσις αὕτη τῆς πυρπολήσεως τοῦ περιεκτατάτου τούτου οἰκοδομηματος, μεγάλως ἐλύπησε ἅπαντας τοὺς εὖ φρονούντας, σεβτομένους ὅτι τὰ ἔργα τῶν πυρπολητῶν εἶναι βυρδαλικά. Ἀπορούμεν τί νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὰ τοιαῦτα συμφέρουσιν εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἢ ὅτι δροῦντες καὶ πυρπολοῦντες οἰκοδομήματα, ἅτινα ἴσως χρησιμεύσωσι ποτε καὶ ἡμῖν, θέλομεν προσελκύσει εἰς ἑαυτοὺς τὴν συμπάθειαν ἐκείνων, παρ' ὧν δυνάμεθα νὰ ὠφεληθῶμεν; Ἡμεῖς, τούλάχιστον, καὶ μεθ' ἡμῶν τὸ πλεῖστον μέρος τῶν συμπολιτῶν μας, καταδικάζει τὰς πυρπολήσεις οἰκοδομημάτων, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν, ὡς ἢ τοῦ Διοικητηρίου Λασιθίου, δὲν δύνανται νὰ βλάψωσιν ἐν οὐδεμιᾷ ἐποχῇ τὰ συμφέροντα τῶν ἡμετέρων.

Οἱ ἐν ταῖς ἡμετέραις ἐπαρχίαις ὄπλαρχηγοὶ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπαναστατῶν εἰσὶν ἐστρατοπεδευμένοι εἰς τὸ χωρίον Μούλια καὶ κατέχουσι τὰς ὄχθρας θέσεις τῶν παρακειμένων ὄθωμ. χωρίων, ἀπειλοῦντες τοὺς θέλοντας νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὰ ἐκυτῶν χωρία ὀθωμανοῦς. Τὴν 23ην λήγοντος οἱ ὀθωμανοὶ βρασιβοζοῦκοι περὶ βέντες εἰς τὰ χωρία Βαγιωνιά, Στόλους καὶ Γαγκάλαις, ἔθραυσαν τὴν θύραν μύλου τινος κειμένου εἰς θέσιν Σαραντάδων καὶ ἀνήκοντος εἰς τινα χριστιανόν, καὶ ὑπεξήρσαν ἐξ αὐτοῦ μεγάλην ποσότητα ἀλεύρου. Τοῦτο πληροφορηθέντες οἱ ἡμέτεροι, διέταξαν τὸν Καπετὰν Μιχαὴλ Μερᾶκην νὰ καταδιώξῃ αὐτοὺς. Πράγματι οὗτος παραλαβὼν τὸ ὑπ' αὐτὸν σῶμα τῶν ἐπαναστατῶν, ἐπορεύθη εἰς τὸ χωρίον εὐρίσκοντο ἐστρατοπεδευμένοι οἱ ὀθωμ. καὶ συμπλακείας μετ' αὐτῶν, ἐξεδίωξεν αὐτοὺς ἐκ τῶν μερῶν ἐκείνων, φονεύσας καὶ δύο ἐξ αὐτῶν.

Αἱ τμηματικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν ἡμετέρων ἐπαρχιῶν, διώρισαν ὑπαλλήλους ἐπὶ τῶν δεκάτων τοῦ ἔτους τούτου, οἵτινες προέβησαν ἤδη εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν δεκάτων τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τῶν ἄχρι τοῦδε ὑπαρχόντων.

Ἡ πληγὴ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαρχίας Μονοφατσίου κ. Γεωργίου Μαριδάκη δὲν ἰάθη εἰσέτι.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ὁ λαὸς τῆς ἡμετέρας πόλεως συνελθὼν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐξελέξατο ἐξαμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν προϋπόντων ἡμῶν, εἰς ἣν ἀνέθετο νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς τελέσεως μνημοσύνου δημοτελοῦς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου ἡμῶν Χριστοφόρου Ἀργυράκη, θανόντος, ὡς γνωστὸν, εἰς τὰς φυλάκας τῆς Σαμψῶς. Ἐὰ κατὰ τὸ μνημοσύνον θέλω γράψῃ ὑμῖν προσεχῶς. Ε... .

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Σμερινὸν τηλεγράφημα ἀγγέλλει ὅτι χθὲς ἐγένοντο αἱ συνήθεις διατυπώσεις ἐν τῷ Συνεδρίῳ, τὴν δὲ προσεχῆ Δευτέραν ἀρξονται αἱ πολιτικαὶ συζητήσεις, καὶ ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Συνέδριον εἶναι πιθανή. Μετὰ πολλῆς ἀνοπομονοσίας περιμένει ὁ ταλαίπωρος Ἑλληνισμὸς νὰ ἴδῃ τί θὰ ἀποφασίσωσι καὶ περὶ τῆς τύχης αὐτοῦ οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς.

— Διὰ Β. διατάγματος ἀπενεμήθη τῷ ὑγειονόμῳ Σίρῳ κ. Α. Ζώρχ ὁ ἀργυρὸς Σταυρὸς τῶν ἱπποτῶν τοῦ Σωτήρος διὰ τὰς πολλὰς καὶ καλὰς ὑπηρεσίας του. Δικαιοτάτη ἢ πράξις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως, διότι ὁ ὑπάλληλος οὗτος διὰ τῆς εἰδικότητος καὶ τῆς σπανίας δραστηριότητός του περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, προεφύλαξεν ἀπειράκι τὸν τόπον ἀπὸ διάφθορα μολύσματα. Συγχάριμεν ὕθεν τῷ κ. Ζώρχ ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ, ἥτις πάνυ ἐπαξίως ἐπεδαφιλεύθη αὐτῷ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

— Ἀρίκετο ἐνταῦθα ὁ νεαρὸς συμπολίτης ἡμῶν κ. Στάμος Καγκάδης ἐκ Γερμανίας, ὅπου ἐσπούδασεν ἐπὶ 6 ἔτη καὶ εἶτα ἐπὶ 2 ἔτη ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν μηχανικὴν καὶ μηχανολογίαν, ἰδίως δὲ τὰ περὶ κατασκευῆς τορπιλλῶν καὶ τὴν ναυπηγικὴν. Ὁ κ. Καγκάδης ἔκαμε πολλὰ καλὰ σπουδὰς ἐρεῖσε δὲ καὶ τὸν ἐπικληθέντα ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ «Καγκάδειον λίθηταν».

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαὶ Νέζου, ἐπιτυχόντος ὡς βουλευτοῦ τοῦ Κ. Μικωνίου, μὴ ἔχοντος ἀντιπάλου. Ἐπανήλθον δὲ οἱ ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς μεταβάντες κ. κ. Δικασταὶ κ.λ.π.

— ΣΩΓΗΡ, μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα. Ἔτος Α'. φυλλάδιον Η'. Περιεχόμενα: Διάλογος μετὰ τῷ Ἰλίουτοῦ καὶ Πνευματιστοῦ, ὑπὸ Ἀνδρέου Δ. Παππαδιαμαντοπούλου διδάκτορος τῆς νομικῆς. — Ἐπιστολὴ ἀνασκευαστικὴ περὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Πικραχάτου, ὑπὸ Α. Ε. — Ὁ Ἐπιτυχὴς Ἐκκλησιαστικὸς Λόγος, ὑπὸ Ἰωάννου Α. Κρηθραίου. — Κατάλογος Ἱστορικῶν τῶν πρῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν ἐρεῖτῆς Ἀρχιεπισκόπων καὶ Μητροπολιτῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανθρίτου Παναρέτου Κωνσταντινίδου Ἰγρηγητοῦ τῆς Θεολογίας. — Αἱ ἀθροπισταὶ, διδασκτικὴ ἱστορικὴ εἰκὼν τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, ὑπὸ Σπ. Α. Οἰκονομίδου (συνέχεια καὶ τέλος).

— Ἐκ Λαμίας γράφουσιν εἰς τὴν «Παλιγγενεσίαν» ἀπὸ 25 Μαρτίου τὰ ἑξῆς:

«Μεταξὺ τῶν προσφύγων καὶ τοῦ ἄγγλου ἀπεσταλμένου ἐν Θεσσαλίᾳ συνερωνήθησαν τὰ ἑξῆς, τὰ ὅποια ἀπεδέχθησαν καὶ οἱ ἐντόπιοι τούτοιοι.

«Οἱ Πλατανιώται θὰ θερίσουν τὰ σπαρτά των ὠπλισμένοι καὶ θὰ μετακομίσουν αὐτὰ εἰς Ἀρμαχιά πλησίον τῶν μεθορίων· δέκατον δὲν θὰ πληρώσουν. Αἱ οἰκογένειαι θὰ διαμείνωσιν ἀκωλύτως ὅπου θέλουν εἴτε ἐν τῷ ἑλληνικῷ εἴτε ἐν τῷ τουρκικῷ, Ὄθωμανοὶ στρατιῶται δὲν θὰ πλησιάσουν οὔτε εἰς τὸν θερισμόν, οὔτε εἰς τὰ ἀλώνια.

«Διὰ τὰ λοιπὰ χωρία ἐτέθη γοαμὴ ἀπὸ Πλατανίγια μέχρι κάτωθι τῆς Γούρας. Εἰς τὰ βουνὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πατήτῃ τούτοιοι, μέχρις ὅτου γίνῃ τὸ Συνέδριον. Ἄν τοῦτο ἀποκλείσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν, ἔχουν τὸ δικίωμα νὰ ἐπαναστήσωσι ὑποχρεοῦνται ὅμως οἱ ἐπαναστατημένοι κάτοικοι ν' ἀφήσουν τοὺς ἐντοπίους τούτοιοι καὶ θερίσουν ἀκωλύτως τὰ σπαρτά των, καὶ ὑπόσχονται νὰ περιορίσουν ὅσον τὸ δυνατόν τὰ διαπραχτόμενα ἐγκλήματα.

— Γράφουσιν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» τὰ ἑξῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως:

«Ὁ κ. Λαυρῆδος κατ' ἐντολὴν τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, ὅπως προδιαθέσῃ τὴν Ἰψηλὴν Πύλνιν διὰ τὸ συνέδριον καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, ἐν συνεντεύξει ἣν ἔσχε προχθὲς μετὰ τοῦ πρῶτον μεγάλου βεζύρου διεκοίνωσεν αὐτῷ ὅτι τὸ συνέδριον συνέρχεται ὅπως ἐπικυρώσῃ τετελεσμένα γεγονότα ἅτινα ὀφείλει ν' ἀνακοινώσῃ τῇ Πύλῃ. Ἐπὶ τῶν γεγονότων, εἶπε, τούτων ἐπῆλθεν ὁλοφωρία μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας καὶ τῶν λοιπῶν δυνάμεων. Κατὰ τὰς συνεννοήσεις ταύτας, ἡ Βουλγαρία μέχρι τοῦ Διῆμου γίνεται ἡγεμονία ὑπὸ

τὴν κυριαρχίαν τῆς Πύλης. Ὁλόκληρος ἡ Θεσσαλία μὲ ὄριον τὸν Ἀλφειὸν καὶ τὰ δύο τρίτα τῆς Ἡπείρου πλὴν τοῦ σαντοακίου Ἀργυροκάστρου (χάριν τῆς Ἰταλίας) παραχωροῦνται τῇ Ἑλλάδι. Ἡ Κρήτη γίνεται ἡγεμονία μὲ ὄργανισμὸν ἀπαράλλακτον τῷ τῆς Σάμου καὶ τινά ἄλλα.

Ἐπὶ τούτων ἐζήτησε τὴν ἐκ τῶν προτέρων συγκατάθεσιν τῆς Πύλης. Ὁ Μεχμέτ-Ρουστῆ ἀπάντησεν ὅτι αὐτὸς ὡς βεζύρης ἀδύνατον νὰ παραδεχθῆ αὐτὰ, ἐν τούτοις θέλει συγκαλέσει τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ὑποβάλλει αὐτῷ ταῦτα. Καὶ πραγματικῶς γῆς ἐκτάκτως συνήλθεν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἀλλὰ περὶ τὸ πέρας εὐρισκομένων τῶν συζητήσεων ὁ Σουλτάνος ἀγῆρεσε τὴν σφραγίδα ἀπὸ τὸν Μεχμέτ-Ρουστῆ καὶ διώρισε τὸν Σαρρέτ, γνωστὸν ἐπὶ συνδιαλλακτικαῖς προθέσεσι καὶ φιλειρηνικοῖς αἰσθήμασιν. Ἄρξ γε συνδίδεται ἡ ἀλλαγὴ μετὰ τῶν ἀνωτέρων ἐκτεθέντων· ἀγνοῦ.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Λαυρῆδος εἶχε διακηρύξει τῷ Μεχμέτ Ρουστῆ ὅτι ἐὰν ἡ Πύλη δὲν ἀποδεχθῆ ταῦτα, θέλει προκαλέσει συμβάντα τὰ ὅποια δύνανται ἐπὶ πολὺ νὰ ἐπιβαρύνωσιν αὐτήν. Αἱ δὲ τουρκικαὶ ἐφημερίδες συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τοῦ καθεστώτος, τὰ πάντα ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν μεταρρυθμίσεων ἀπεκδεχόμεναι.

— Γράφουσιν εἰς τὴν «Ἔραν» ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἐν τῇ ὑπόθεσι τοῦ Ἀλῆ Σουβαῆ ἐνοχοποιοῦνται πολλὰί γιλιὰδες, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων. Τούτου ἕνεκα ἐνορίσθη καλὸν νὰ πάύσωσιν αἱ παραιτέρω ἀνακρίσεις, συλληθέντων, καὶ τιμωρηθέντων τῶν κυριωτέρων ἐνόχων. Πάντα ταῦτα ἐκινήρησαν ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς Σουλτάνου Χαμίδ, ὥστε ἐκρίθη ἐντὸς τῶν χαρμῶν του, φοβούμενος, νὰ ἐξέλθῃ. Λέγεται ὅτι καὶ ὁ στρατὸς εἶναι διηρημένος, τῶν μὲν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Φουάτ πασᾶ, ὄντων ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου, τῶν δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ Ὀσράν πασᾶ ἐχθρικῶς διακείμενων πρὸς τὸν Χαμίδ. Πολὺς φόβος ὑπάρχει μὴ γείνη νῆον τι πρακτικὸν χεῖρον ἢ τὸ ἐπὶ Σουλτάνου Ἀζίζ. Πάντες, λαὸς καὶ στρατὸς, καταφέρονται κατὰ τοῦ νῦν Σουλτάνου, δημοσίᾳ δὲ ἐκφραζονται ἐναντίον αὐτοῦ μετὰ παρηγοίας ἀξιοπαράτητου.

— Ὁ δεῦτερος ἀποπειραθεὶς νὰ φονεύσῃ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας Γουλιέλμον Νόβιλιγκ εἶναι διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ γεωπόνος γεννηθεὶς τὴν 1ην Ἀπριλίου 1848 ἐν Kellno παρὰ τῷ Birnbaum, διέμενε δὲ ἐν Βερολίῳ καὶ κατώκει ἐν τῇ δανδροστοιχίᾳ τῶν φιλλυρῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του ἀνεμίχθη εἰς ἑταιρίαν σοσιαλιστῶν δημοκρατικῶν. Ἐπεδοκίμασε τὴν ἀπόπειραν τοῦ Χέδελ, παραιτηθεὶς ὅτι ἡ ἀπόπειρα αὕτη ἐγένετο κακῶς. Τὸ ἐγκλημα ἐτελέσθη, καθ' ἣν στιγμήν ὁ αὐτοκράτωρ εἶχεν ἐξέλθῃ τῶν ἀνακτόρων ἐφ' ἀμάξης, ὀδηγούμενος, ὡς συνήθως, ὑφ' ἐνὸς ἰνιόχου ἔχοντος παρ' ἑαυτῷ ἕνα κυνηγόν. Τὸ ὄπλον, εὖ χρῆσιν ἐποίησατο ὁ δολοφόνος, ἦτο δίκαινον, πεπληρωμένον διὰ σφαιριδίων. Ὁ πρῶτος πυροβολισμὸς ἐπλήρωσε τὸν αὐτοκράτορα εἰς τὴν δεξιὰν παρεῖαν, ἐν ᾗ ὁ αὐτοκράτωρ ἔφερε τὸ μανδύλιον, ὅπερ ἐκαλύφθη ὑφ' αἵματος, ἀλλὰ δεῦτερος πυροβολισμὸς προσέβαλε τὴν κεφαλὴν, τὸν λαυρὸν, καὶ τοὺς ὤμους, εἰς προεφύλαξεν ὀλίγον τὸ κρᾶνος καὶ ὁ μανδύας. Ἐν τῇ πρώτῃ ἀνακρίσει ὁ δολοφόνος ἠρνήθη νὰ εἴπῃ ποῖα τὰ ὠθήσαντα αὐτὸν αἰτία εἰς διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος, ἐν μεταγενεστέρῳ ὅμως ἀνεγνώρισαν ὅτι συνεμερξετο εἰς σοσιαλιστικὰς ἰδέας, εἶπε δὲ ὅτι ἐθεώρει ὠφέλιμον τὸν θάνατον τοῦ αὐτοκράτορος χάριν τοῦ κράτους. Πρὸ τῆς συλλήψεως ὁ Νόβιλιγκ ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ πληγῶναις διὰ βεβόλθου, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐπλήρωσε τὸν ξενοδόχον ὅστις, μετ' ἄλλου πληθους εἰσωρμήσαντος εἰς τὴν οἰκίαν, ἤθελονε νὰ τὸν συλλάβῃ.

— Κατὰ τὴν Ἰσπανικὴν Ἀνταπόκρισιν ἐξάγεται ἕτερος στατικὴ γεννηθεὶς ἕνεκα τοῦ ἐν Κούβα πολέμου, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπαναστάσεως μέχρις 1ης παρελθόντος Ἰανουαρίου 133,555 στρατιῶται ἀπέθανον ἐν ταῖς νοσοκομείοις τῆς νήσου, καὶ 12,500 ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν καὶ ἐν ταῖς φορητοῖς νοσοκομείοις, ἀπέθνησαν δ' ὡς ἰσχυροὶ ἐξ ἀσθενειῶν ἢ τραυματίων 37,726. Πρὸς τούτοις περὶ τοῦ 100 χιλ. ὑπολογίζονται, οἱ φονευθέντες ἢ τουρκευθέντες ἀντάρται Αἱ δαπάναι τοῦ πολέμου συμποσοῦνται εἰς 256,852,207 πεσοῦται, ἧτοι περὶ τὰ 1,234,231,000 φράγκα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιεθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 30/11 Ἰουνίου. — Ὁ Γορτζακόφ ἀπῆλθεν εἰς Βερολίνον. — Τὸ Συνέδριον θέλει ἀποφασίσαι ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ συνεδριάσει διὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσιν τῆς Ἑλλάδος. — Ὁ δεῦξ Νικόλαος δυσαρστηθεὶς διὰ τὴν εἰρήνην ἀπεσύθη εἰς τὰ κτήματά του.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 30/11. — Αἱ πλεῖστοι τῶν Δυνάμεων εἰσὶ σύμφωνοι περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καλλίτερα. Ἡ διάλυσις τῆς Γερμανικῆς Βουλῆς θεωρεῖται βεβαία.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 31/12. — Πιστεύεται ὅτι τὸ Συνέδριον ἀποσβήσει τὸν πόλεμον ἀλλὰ τῆς Αὐστρίας διαταξάσης ἐπιστρατεῖαν στρατιωτικῶν σώματος τῆς Τρανσυλβανίας καὶ τῆς Τουρκίας ἀρνηθεὶς τὴν ἐκκένωσιν τῆς Σούμλας, νέαι περιπλοκῆ ἀναφύονται. — Τῆς Γερμανικῆς Βουλῆς διαλυθεὶς, αἱ ἐκλογαὶ ὠρίσθησαν τὴν 31 Ἰουλίου. — Ὁ Δελφινὸς καὶ Γεννάδιος ἀντιπροσωπεύουσιν ἐν Βερολίῳ τὴν Ἑλλάδα. — Αἱ Γαλλικαὶ Βουλαι ἀνεβλήθησαν διὰ 28/10. — Αἱ πλεῖστοι τοῦ Γουλιέλμου ἤρξαντο ἐπουλοῦμεναι.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 1/13. — Οἱ Κρήτες ἀπῆλθον τῷ Σάνδοιθ ὅτι ἀπέθανε τὴν λύσιν τοῦ Κρητικῶν ζητήματος εἰς τὸ Συνέδριον. — Ὁ Βασιλεὺς Ἀνοβέρου ἀπέβησεν. — Οἱ Ρῶσοι ἐτοιμάζονται ἀποσυρθῆναι ἐξ Ἀγίου Στεφάνου εἰς Ἀνδριανούπολιν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 1/13. — Ἡ Πύλη μὴ ἀντιτείνουσα εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ρουμανίας καὶ Σερβίας ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Μουρόβουνίου, ἀντιτείνει εἰς τὴν παραχώρησιν τοῦ Κάρος καὶ τοῦ Βατοῦμ καὶ προσπαθεῖ νὰ σώσῃ τὴν βέρειον Βουλγαρίαν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 2/14. — Ὁ Βίσμαρκ ἐργάζεται δραστηρίως ὑπὲρ τῆς συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης. Χθὲς ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἐγένοντο καὶ συνήθεις διατυπώσεις. Τὴν δευτέραν ἄρξονται αἱ πολιτικαὶ συζητήσεις. Ἡ παραδοχὴ Ἑλλάδος πιθανή.

ΜΗΧΑΝΑΙ ραπτικῆς δι' οἰκογενείας, ράπτρας, ὑποδηματοποιούς καὶ δι' ὅποιανδήποτε ἐργασίαν πωλοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΗ.